

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJTIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes számai ára 16 fillér.
Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.
Kiadótulajdonos:
GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők,
Nyilvántári közlemények soranként 50 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.

A városok olcsó élelmezése.

(V. L.) Már nem is panaszkodunk azon, hogy milyen elviselhetetlen a drágaság, mert már apatikus közönybe fulladunk az árak folytonos emelkedése láttán és még inkább azon a tehetetlenségen, mellyel a növekvő drágasággal szemben viselkedünk. Végre egy terv! Ugy látszik, mintha mentő idea lenne. Serényi Béla gróf földművelésügyi miniszter a minap egy hozzáforduló újságíró előtt terveiről, szándékairól a földművelésügyi minisztérium tárcája némely területéről nyilatkozott és szólt az előkészítés alatt álló jelentőségesebb ügyekről is. Ebben az országos érdeklődésre számítható miniszteri nyilatkozatban megcsendül ezer és ezer kis egzisztencia aggodalma, vágya és mintha a remény sugára is felcsillana. A miniszter ugyanis számba veszi a fix fizetésből élő tisztviselők és az önmálló keresettel bíró kisiparosok és kiskereskedők napi nehez helyzetét, az élet drágaságának elviselhetetlen voltát, és mivel leginkább a városban lakók érzik ezt, itt akar mélyre ható intézkedéssel segíteni.

A segítség módja reális és ügyes. A helyi fogyasztás céljaira akar állami segítséggel a városokban nagyobb zöldségtermelő telepeket létesíteni és egyúttal a kertgazdaságra ismereteinek terjesztésére munkásképző iskolákat állítani. A piaci drágaság a termelési rendszer mai állása mellett nem enyhülhet.

Valóban sürgősen szükségünk van arra, hogy átterjünk a szántóföldi kertgazdaságra, mely olyan egészen újnak hangzik, hogy olvasásra hirtelen megállunk: mit akar ez a jó ember a szántóföldi kertgazdaság emlegetésével? Semmivel sem többet, mint ha a bolgár kertészetet emlegetnénk. Mikor azt látjuk, hogy egy bolgár paraszt minden szívfájdalom nélkül képes százhatalvan-kétszáz korona földhasznobért holdanként fizetni és mégis egy nyáron át, termelve palátát, hagymát, zöldséget, főzelékféléket, ugorkát, — nemcsak hogy a földrendét könnyedén fizeti, hanem özre kelvén az idő, felszedvén a bolgár káposztáját is, bő naprágiával elmasiroz bolgár hazájába és bizony jó csomó pénzt is visz haza.

Mikor ilyesmit látunk, lehetetlen, hogy ne kívánjuk a szántóföldi kertgazdaság terjedését, annál inkább, mert nem jön mindazonáltal hozzánk elég bolgár, aki egymással konkurálna, és ezek a ravasz keleti emberek úgy helyezkednek el az országban, hogy egymással versenyezniök ne kelljen és így a piacon majdnem maguk uralkodnak, a mellett dacára intenzív termelésüknek, a keresetet kielégíteni nem tudják.

Azt szoktuk mondani, hogy a magyart kertkultúrára megtanítani és még inkább vele a pepecselő munkát megkedveltetni, nem bírjuk. A tapasztalat mást bizonyít. A Balaton mentén létesült, hogy úgy mondjuk magyar bolgár kertészet fényes példája annak, miként

simul a magyar az új korszellemhez és hogyan, mily serényen tanul el új gazdasági fogásokat. Somogy déli partján, talán éppen Koppány magyar vezér őse, kóstoltak bele a bolgár kertészetbe és mivel a Balaton mentén kifűdő értékesítési piacok vannak, — dallás somogyi atyánkfia oly serényen rendezte be az öntöző művet, használja a locsolót, a kis kapát, a gereblyét, hogy öröm nézni. És hogy nemcsak a bolgárok tünderkezén adja ki a szűz magyar föld az ő megcsodálandó szép piros paradicsom almáját, hogy Mauthner diadaláról hallgassunk, — azt leginkább a Balaton parti magyar bolgárok telepeinek megszemlélése után láttuk. Minden krajcár jövedelmet ki vett volna számba, a bevallás „lélekre” ment, — de így is mondhatjuk, hogy kataszteri holdanként a síófoki magyarok holgárkertészkedése annyit jövedelmezett, hogy ezzel legfeljebb a kolozsvári állami gyógynövény kísérleti telep versenyezhet. Hogy a balatonmenti népiéletmérésre valami áldásosan halott volna, a terv, ez egy kicsit merész állítás volna. De mihelyt lesz a Balaton mentén kellő szántóföldi kertgazdasági kultúra, és a fogyasztás kevesebb lesz, mint a termelés, akkor majd kialakulnak helyesen az árak.

Ugyanezt mondhatjuk közéletmérésünk javítására nézve általában. Minden attól függ, hogy a földművelésügyi miniszter mértékben fog impulzust adni a szántóföldi kertészkedés

• • TÁRCZA • •

Versek.

Esőben.

Szűk az utca, pallója kicsi —
Összecsapkod sárral a kocsi.
S-mig arcomról törölöm a sarat.
Barna kis lány csábit, csalogat.

Nem hajlok én barna lányra már
Barna kis lány szive csapodár!
Mig arcomról törölöm a sarat:
Százfelé kacsinlगत azalatt.

Van énnekeim szöke szeretőm,
Rossz időben, jóban, vezetőm;
Leűrlő ő maga a sarat
S százszor is megcsókol azalatt!

Balla Miklós.

Az utolsó út.

Ha az, ki legdrágább neked,
Készül elhagyni téged,
Ne sírd előtte könnyeid,
A seb akárhogy éget.

Mig törtesz izzó gyöngyöket
Halavány homlokárul,
Pihenjen rajta mosolyod,
Mely bút, kiut nem árul.

És szóljon hangod biztaton,
Mig ülsz kórágya mellett;
Legyerzi őt szelid szavad,
Mint tavaszi lehellet.

És fogd meg fonnyadó kezét
Szilárdan, bátorilva
S könnyebben lép a nagybeteg
A zord, rejtelmes hidra.

A hidra, mely látatlanul
Visz életből halálba:
Nyugodtan készül, vezető
Szilárd kezét találva.

Föltte mintha ragyogón
Csodás kék ég lebegne
S indul szeliden, megadón
Az örök végtelenbe.

Magányos úton.

Kinek lelke meghasonlott,
Sötét, sivár, fáradt,
Napsugart sohse fakeszt

S nem hajl virágszálat,
A tavasztól se remélje
Hogy rá hulljon meleg fénye

Aki másnak sohse szerzett
Percnyi boldogságot,
Ki nem hintett más útjára
Illatos virágot,
Ne várja, hogy a szerencse
Életútján fölkeresse.

Kinek szive rózsás arcért
Tűzben sohse égett,
Ki életét nem kockáztatta
A szerelem végett,
Hogy szívének akad párja.

S ha az élet aikonyalján
Elhagyott és árva,
És nem volt része egy hú szívbe
Vagy egy napsugárba,
Zokoghatja elborulva:
Mea culpa mea culpa!

Feleki Sándor.

megkedvelésére és hány mintatelep létesül az országban. Mert azt már látjuk, hogy a magyar minden rentabilis dolog után nagy kedvvel nyúl. És semmi kéttségűn abban, hogy a szántóföldi konyhakertészet menni fog, ha erre buzdító kormányintézkedések léteznek és ilyen mintatelepek, munkásképzéssel kapcsolatosan létesülnek.

Talán nem politika, ha ezért a közgazdasági vállalkozásért leginkább a gondba borult, konyhapénzzel kijönni nem tudó háziasszonyok nevében üdvözljük a kezdeményező ministert!

Levélszekrény.

Örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy az alábbi levél kapcsán egy igen nehéz és sokat fejtegetett kérdésre feleljünk. Ez a kérdés a legállandóbb témája a zsúroknak, a korzóknak, a táncteremeknek és minden olyan helynek, ahol egy leány és egy ifjú egymással szemben szellemességüket akarják fitogtatni. —

A levél így szól:

„Szeretném véleményét hallani arról a kérdéssel, hogy létezhet-e barátság férfi és nő között? Lehet-e a férfi és nő összekötése önzetlen és tisztán csak a barátság érzelmeire alapítva?”

Van egy férfi ismerősöm, aki mindig és mindenben kedvetem keresi; aki gondolataimat igyekszik kitalálni és teljesíteni, aki már évek óta hűséges kísérőm.

En már teljesen megszoktam őt és néha úgy érzem, hogy nagyon fájdalmas lenne, ha nélkülözöm kellene.

De azért érzem, hogy ez nem szerelem. Ez csak megszokás.

És mégis... mégis sirtam a multkor, amikor párbajban megsebesült...

És mégis... mégis az első gondolatom ő volt, amikor szüleim egy fiatal embert nagyon is buzgón dicsérgeltek előttem és arról példálóztak, hogy a nő hivatása stb. — Ha tehát nem szerelem, akkor barátság. —

Sokan mondták, hogy a barátság szóval csak a szerelmet igyekeznek eltakarni azok, akik nagyon szeretik egymást.

Lehetséges, de én nem tudnék sohasem az én férfibarátomnak a felesége lenni.

Ha szerelmes lennék bele, talán mégis másképp lenne. A szerelmes leány ahhoz kíván nőül menni, akit szeret.”

Ismételniünk kell, hogy ez a kérdés régóta foglalkoztatja már az elméket, de helyes megoldást még mindig nem nyert. És nem fog nyerni a mi hozzászólásunk által sem.

De mégis írunk kell róla, mert még igen sok ujal, soha nem hallottat tudunk elmondani.

Két részre osztjuk a levélanyagát. Felelünk elsősorban arra a kérdésre: „Létezhet-e barátság férfi és nő között?”

A mai kor, melyet a realizmus korának szeretünk nevezni, nézetünk szerint sokkal inkább a romantikus világ visszatérésére. — Az emberek tülekednek, verekednek ugyan a megélhetésért; a rokon a rokonát, a testvér a testvérét porba sújtja ugyan a mindennapi kenyér után vívott harcban; de ez mindig így volt. — Az önérdék, az „Én” mindennél erősebb volt mindig; az emberek minden korban egoisták voltak és ha a romantikus világban megtudták halni csupán azért, mert

egy szép leányarcz ezt így kívánta, látta ma nem kell ehhez még kívánság sem; elegendő egy nem kellő időben alkalmazott mosolygás is. — És, ha régen csak eszménykért harcoltak: ezt ma — a repülőgép korszakában — kétszeresen megteesszük. Az ideális érzés a romantizmus felé irányuló hajlanóság nem vészelt ki az emberekből; de vékony réteggel befőtte azt az Élet. És mihelyt a mai kor embere csak egy pillanatra felejt az Élet küzdelmeit, rögtön ideális, ábrándozó, középkori lovaggá, illetőleg hősnővé válik.

Ha ez így van, akkor bátran mondhatjuk azt, hogy férfi és nő közt igenis létezhetik barátság anélkül, hogy ez a barátság önzésből fakadna. Mert hiszen csak az ideális ember tud a barátság érzésének szándékával a nőhöz közeledni. Lényegében tehát mégis azt kell mondanunk, hogy mindig az egyének gondolkodásától, érzéseitől függ az, hogy a barátság csakugyan barátság-e.

Itt jutunk el oda, amit különösen lényegesnek és fontosnak tartunk ezen kérdés taglalásánál.

Azt lehet mondani, hogy a szerelem rendszeren barátsággal kezdődik. Az olyan „egy pillanat és lángra lobbant a szívem”-féle szerelem ma már kiment a divatból és valószínű, hogy sohasem is volt divatban. A férfi mindig igyekszik a leány lelkébe férközni és viszont a nő is a férfiba: ez pedig többkevesebb idejű barátkozás által történik. A barátság tehát ajtó, amelyen a szerelem csarnokáig lépünk.

De mikor lépünk át?

Meddig tart a barátság és mikor megy át szerelembe?

Hol a határ a kettő között?

Azt mondja a leány: „Nekem van egy igen jó barátom, akit becsülök, mert jóra való, kedves fiatal-ember”, pedig akkor már szerelmes belé és csak erőltetett a hideg, ki-mért dicséret és csak önmaga előtt titkolja a dolgot.

Azt mondja a férfi: „Őt szeretem, őt imádom, ő vagy a revolver” és két hónap múlva más leánynak küld csokrot. Hát az előbbi érzés mi volt? Barátság-e szerelem-e?

Itt az ötközött pont. Erről kell beszélni!

Nem tudjuk hol kezdődik a szerelem: nem vesszük észre, mikor változik át a barátság. —

Tehát létezhetik férfi és nő között barátság; de létezhetik úgy, hogy szerelmesek egymásba. Aminthogy minden szerelem nem áll másból, mint a barátság, illetőleg a barátkozás magasabb fokából. Ezt úgy fejezhetnők ki legfrappánsabban, hogy: „A szerelem a barátság Csímborasszója”.

A szerelemben tehát sok a barátság érzése; ellenben a barátság érzésében nincs a szerelemből semmi. Ezt azért kell hangsúlyozni, mert minden szerelem önzésből fakad; de a barátság a legtisztább altruizmus alapján áll.

Átérve a levélíró által említett viszonyra, a mely közötte és egy férfi között főn áll, azt kell hinnünk és az előadottakból következtetnünk, hogy bizony az sem más, mint letagadott szerelem, amely most még a barátság mezébe burkolódik, de bizony elemi erővel fog kitörni, ha a valószínűleg gyáva fiatal ember nyilatkozni fog és az ő — bizonyára nem baráti — érzéseit szavakba önti.

Elhisszük, hogy a fiatal ember iránti érzése inkább megszokás, mint szerelem. De hiszen a megszokás a szerelemnek egyik té-

nyezője, jelentős katonája. Sok házasság indul el a „megszokás” zászlaja alatt és folytatódik a szerelem jegyében.

Abban azonban már hitetlen lamások vagyunk, hogy annak idején visszautasítaná a följáratot jegygyűrűt.

Ezt még akkor is meggondolják a leányok, ha teljesen idegenről van szó.

Mert hát a házassághoz az idealizmusnak vajmi kevés köze van.

Bolygó.

● ● HÍREK ● ●

Templom szentelés. A rimóczi római kath. templomot, melyet Szegő Lajos gyarmati építész alakított újjá folyó hó 13-án fog nagy ünnepély keretében felszenteltetni.

Eljegyzés. Schlesinger Ibolykát, Szécsényből eljegyezte Weisz Armin Ipolykúrti vendéglős.

Szüreti mulatság. A „Szécsenyi Iparos és Kereskedő Ifjuság Önképző Köre” szeptember hó 29-én tartotta felvonulással egybekötött szüreti mulatságát, amely minden tekintetben kitűnően sikerült. — A felvonulás festői szép elrendezése Gyarmaty J. Gusztáv művezető igazgató utasítása szerint történt. A mulatság sikerét legjobban bizonyítja az, hogy a kora reggeli órákig együtt volt az egész társaság. — Felülírtettek: Gróf Keglevich István (Ipolykúrt) 20 kor., Pekácsi István (Lóc) 10 kor., Hoffman Emil és Ödön 4 kor., Dr. Essósy Béla, Schück Ferenc 3—3 kor., Vancsó Béla 2 k. 20 f., Konrád Ödön 2 kor., Krasznai Béla, Szabó Márk, Varga János, Müller Kálmán, Bablona Mihály, N. N., Ifj. Horvath István, N. N., Dr. Alács Kálmán 1—1 kor., Végli Ferenc 60 f., Géczy Lajos 50 f. Összesen: 54 K. 30 f. Az összes bevétel: 364 K. 91 f.

Színösszet. Marossy Géza színtársulata kedden okt. hó 1-én kezdte meg előadásait városunkban Berkovics és Irsa „operettel” — az előadás a darab kissé tartalmatlan voltánál fogva eléggé jól sikerült. Bodan Margit kiváló szépen előadott ének számait a közönség többször megtapsolta. A többi szereplők közül kitűntek kiválóan szép összejátékukkal Kovács Sándor, Korányi Jolán, Szepessy Giza és Nyitrai Sándor.

Színre kerültek: szerdán, „Válás után” Bisson francia vígjátéka. Csütörtökön, „Ezred apja” operette. Pénteken, a „Gólya” a vigszínház legújabb újdonsága. Szombaton, a „Muzsikusi elány” operette. Vasárnap, d. u. ifjusági és nép előadásul a „Kutyamosó” bohózat — este az „Obsitos” operette. Hétfőn, „Élőhalott” Tolsztoj világhírű drámája.

Helybéli szórakozások. Igazán, senki sem mondhatja, hogy Szécsényben rossz világot élünk. Egy állandó mozgófénykép színház szórakoztatja állandóan élveztetkekre hajlandó közönségünket, — ezenkívül az elmúlt hetekben a következő csodaművészek, médiumok, lebegő-hölgyek, színművészek és inkuvedvelők mutatkoztak be városuk közönsége előtt.

Az elmúlt hetekben például indiai csodaművészek lármázták tele a város hiszékeny közönségét. Soha nem látott csoda dolgokat ígért a művész társaság. A közönség seregestül tódult az ügyes reklám folytán, annyira, hogy a „társaság” utolsó percben csak egy kor-ért mérte a meghirdetett 60 filléres

gyeket — és becsapták a közönséget. A társaság egy hosszú-kezü férfi- és egy jegyárulító hölgyből állott. A mutatónyokról jobb hallgatni, hosszantólóg régi ügyességek voltak, de a társaság pénztára színtülig megtelt.

Ujabbán az „Ujvilág” szálloda nagytermében elseje óta pár hélig minden este működik Marossy Géza, jól szervezett szintársulata, aszerint, amilyen szerencséje van a „török basának”. — Közönség van mindig bőven.

Az „Oroszlán”-vendéglő sem maradhat vesztég, pár napig ott is vidám élet járta. A helybeli ifjúság tartotta itt szüreti mulatságát, elég szerencsés pénzügyi körülmények között, tehát volt pasas bőven, de minden jónak vége szokott lenni*, a pasások megeléglően a „mükedvelők” produkcióit, s a szüreti mulatságnak befellegzett.

A nép, az Istenadta nép sem panaszkodhatott. A kőkút-utcában egy nagyszabású vándor cirkusz kínált elég olcsó pénzért szórakozásokat. Közönség itt is volt bőven.

Ne gondolja azonban senki, hogy aztán ki is merítettük a szécsényi szórakozások listáját. Dehogy. Kerül Szécsényben minden héten egy-két táncmulatság, a szécsényi szállóhegy állandó kiránduló, beránduló és berugó hely, a futballozás bár elmaradt, de reméljük, hogy lessz helyette valami másféle attrakció, szóval van itt pénz mindenhez, jól megy itt dolga mindenkinek — csak a drágaság miatt jóllakni lehetne. —yl.

Hany állatfaj van a világon? Erre a kérdésre nem egykönnyen lehet a választ megadni, egyrészt azért, mert még nem ismerik az összes állatformákat, másrészt pedig azért, mert a zoologusok közt csaknem nézeteltérések merülnek fel a fajok megállapítására vonatkozólag. Mióta az állattant, mint külön tudományágat éhsmerték, a fajok száma nagyon megszorodott.

Linné a Sisetma naturae című híres művének 1758-ban megjelent tizedik kiadásában még csak 4236 fajt említ. Ennek a számnak a legnagyobb része a rovarokra esett, amelyekből Linné 1536 fajtát ismert, aztán következtek a puhányok 444, a halak 414, az emlősállatok 183, a hüllők és kétéltűek 181 fajtával. Ma mindenki csodálatosnak találja, hogy Linné csak 11 szivacsfajt és 14 fereg-fajt ismert. Kevésbé meglepő, hogy az őslállatok csak 28 fajtával voltak képviselve, mert a göröcsövi vizsgálat akkor még nagyon el volt maradva. Száz évvel később Agassiz és Bronn már 129.590 állatfajt ismertek.

A rovaroké száma 90.000-re, a gerinceseké 88 660-ra, a puhányoké 11.600-ra emelkedett. Az őslállatok fajtáinak a száma 28-ról 1510-re szaporodott. — Ludwig 1886-ban 273.220 állatfajtát számlált, melyből kerek 10.000, e halak 9000 fajtával, Linné 41 fereg-fajtájával szemben Ludwig már 6300-at számlál. A szivac-fajták száma, az őslállatoké 4130-ra emelkedett. Legujjabban Pran tanár indított vizsgálódást és a legujjabb adatok alapján az állatfajták számát 522.400-ig fejlesztette. A rovarfajták száma a legujjabb megállapodás szerint 306.000, a puhányoké 61.000, a madaraké 13.000, a pók féleké 16.000, az emlősállatoké 3.500, a kétéltűeké 14.400, a különböző állatfajtáké közel 30.000, a szivacsféleké 2800 és az őslállatoké 800.

Szécsényi levél.

1912 szept. 27.

Kedves Kollégáink!

Mikor e sorokat írjuk, mindig örömmel hangolódunk valahol a messze távolban várja még azt a boldog időt melyben hozzánk repülhet a gőzkocsi kerekén. Ne is csodálkozz ily körülmények között, ha a világ-

ban történt eseményekről csak napokkal később van tudomásunk, mert mi, kik e boldog vidéknek vagyunk még boldogabb lakosai, abban a szerencsés helyzetben vagyunk kedvező vasúti összeköttetéseink révén, hogy a reggeli lapokat is esti lapok gyanánt olvashatjuk. Egyik szellemes barátunk a kedvező állapotot felhasználva azonnal lemondott az esti lapok járatásáról, mert a reggeli lapok eleget lesznek e keltős olvasási vágyának is.

Elvitáztatlan tény, hogy mióta az új állapotok bekövetkeztek, azóta társaséletünk sokkal nagyobb lendületet vett. Ennek bizonyosságát utalunk a postaépület előtt álldogáló mindkét nembeli társaságokra, melynek tagjai az érkező postát lesve kedves társalgásban töltik el a délelőtti órákat. (Mennyi öröm a hivataloknak és a gazdasszonyoknak!) Hasonló társaságokkal találkozunk lapunk kiadóhivatala előtt is, honnan a legkedvezőbb kilátás nyílik a boldog emlékeztető Tugárpatakra. Ily helyeken hol hosszabb, hol rövidebb, de mindig bizonytalan ideig várva az érkező kocsikat, élénk megbeszélés tárgyát képezik a mindennapi nevezetesebb események, melyeket gyors hírvivők visznek szét városunk minden utcáin, míg végre már a messze távolból felhangzó s folytonosan elősődő örömrivalgás jelzi a várva-várt újság és levél megérkezését. (Legközelebb közközlésben márványtáblába fogják véselni a kiemelkedőbb érkezési időket. A márványtábla helye még eddig nincs meghatározva. Mi a tűz-órtorony északi oldalát ajánljuk. Azt hisszük, hogy ez lesz a legmaradandóbb hely.)

De hogy konolyabb dologról is szólnunk, megvalljuk, hogy a leveleddben említett hír, — miszerint városunkban is volnának anarchikus érzelmű emberek, korántsem felel meg a valóságnak. Sőt ujabban iparunk és kereskedelmünk terén mind használatosabbá válik a „Király” cím viselése. (Ezeket köztben pályázat útján, általános- és titkos szavazással lehet elnyerni. Fűyar és ételmezési költség nincs. Kortések se számlálnak állandó mellékkeresetre.) Czégtábláinkon így majd meglepő sürdén fordulnak elő ily hangzatos címek: N. N. cipőkirály, szállodakirály, papírkirály, nadrággirály, virslikirály stb.

Örömmel hozzuk tudomásodra azt a meglepő tényt is, hogy a szindgy pártolása városunkban rohamosan emelkedik. Hajlandók vagyunk ezt ama szerencsés gondolatnak betudni, hogy csak olyan darabok kerülnek sorra, melyek ellen még a fővárosi lapok nagy része, sőt a Vig-Színház közönsége sem tett komolyabb, vagy mondjuk magasabb, pld. erkölcsrendészeti szempontból semmi kifogást. Ilyeténképen senkit sem lep meg azután az az immár hebizonyosodott tény, hogy a szellemes megjegyzésekkel, találós kérdésekkel tett operettek, az életet hőven visszatükröző és minden sémá irányzatától ment életképek, mennyire emelik és elősegítik az iskolák nevelő hatását. És ez különösen városunkban figyelemre méltó.

Pedig ha igaz, úgy e darabok városunkban előbb valóságos tisztítóüzdön mennek át. (Gondolható, milyenek lehetnek ezektől. De az is igaz, hogy ilyen tisztító-tüztől sem ijednénk meg nagyon.)

Leveled köztben éppen most érkezett hozzánk. (Olvassuk lelkesedéssel) Engedd meg, hogy kérdéseidre csak a jövő alkalommal válaszolhassunk. Addig is sok üdvözlöt.

I. H. I.

Szerkesztésért felelős a kiadó.

675—912. végh. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX t.-cz. 102. §-értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hgyarmati kir. törvényszéknek 6249/912 számú végzése következtében dr. Essösy Béla szécsényi ügyvéd által képviselt Kovács és Stodola líptószentmiklósi lakos javára Gyürki János szécsényi lakos ellen 191 kor. s jár. erejéig 1912 évi augusztus hó 19-én foganasított kielégítés végrehajtás útján felülfoglalt és 1616 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: bútor, üzleti berendezés, cipőáruak csizmak és három varrógép nyilvános árverésen eladatlak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbírórság 1912 évi V 357/1 sz. végzése folytán 191 k. tőkekövetelés, ennek 1912 évi március hó 3 napjától járó 6% kamatai 13% váltóbíj és eddig összesen 64 kor. 35 fill.-ben hírólag már megállapított költségek és 3 kor. 80 fill. árverési kiützési díj erejéig Szécsényben leendő megtartására 1912 évi október hó 26 ik napjának d. u. 2 órája határidőül kiützetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hvatnak meg, hogy az érin tett ingóságok az 1881. évi LX t.-cz. 107. és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbhet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amenyiben az elárverezendő ingóságot mások is le- és felülfoglaltatják és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX t.-c. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendellettik.

Kelt Szécsény, 1912 szept. hó 28.

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

3201 - 1912. tkvi. szám.

Árverési hirdetés-kivonat.

A szécsényi kir. járásbírórság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Bogenglück Ignác végrehajtónak Merlak Gyuláné végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében 120 koronára tőkekövetelés és jár. iránt a végrehajtási árverést 120 kor. tőkekövetelés ennek 1906. évi szeptember hó 20-ik napjától számított 5% kamatai valamint jelenlegi 18 kor. és a még felmerülő költségek és az ezennel csatlakozottak kimondott Öszterreicher Gábor 100 kor. Donner Kálmán 94 k. 86 fill. tőkekövetelésének kielégítése végett az 1881. LX t.-cz. 144. §-a alapján és a 146. §. értelmében a szécsényi kir. járásbírórság területén lévő N.-Szakal községben fekvő a n.-szakali 228. sz. tjkvben A. I. 1—2 sorsz. 219/a, 219 c. hrsz. ház és udvar 133 hrsz. és kert ingatlannak B. 3. a. Merlak Gyuláné sz. Klandinyi Zsuzsanna nevében álló részére 3201 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendeli és hogy a fentebb megjelölt ingatlan 1912 november 5. napjának d. e. 10 órákor N.-Szakal község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár kétharmadrészen alól eladatni nem fog.

2 Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsáranak 10% készpénzben vagy az 1881 LX t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és a 3333/81 sz. I. M. rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kérehez léteni avagy a bázsolgáltatni.

Szécsény, 1912 augusztus hó 7.

A kir. járásbírórság mint tkvi. hatóság.

Simonyi, s. k. kir. járásbíró.

A kiadmány hiteledől:

Zelenka, kir. tkvvezető. h.

Értesítés.

Van szerencsém t. értesíteni Szécsény és vidéke gazdaközönségét, hogy **Szécsényben, a Jugár-város részén épült sajtgyáramban** kisebb-nagyobb mennyiségű tisztán kezelt **tej** a legmagasabb napi árakon **mindenkor megvételik.**

Tisztelettel

STRAUSZ JÓZSEF,

sajtgyár-tulajdonos.

GOTTLIEB ARMIN

„Ujvilág” szállodája és vendéglője

SZÉCSÉNYBEN.

Kényelmesen és elegánsan berendezett szobák. Pontos és figyelmes kiszolgálás. Szolid árak.

Abonánsoknak reggeli, ebéd- és vacsora havonként 54 K. Ebéd és vacsora havi 48 K. melynél naponként kétszer-sült és tészta van étrenden.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogásját kéri

Kiváló tisztelettel
Gottlieb Armin,
az „Ujvilág” szálló hértője.

Aki
olcsó pénzért

— kitűnő gyógy- és borvizet —

akar inni, az

igyék gyógyi gyógy- és borvizet,

mely kitűnő hatásnak bizonyult az emésztési zavarok, gyomorsavanyúság, bélrenyheség, gyomorégés, gyomor- hólyaghurut, elhízottság, cukorbetegség és reumatikus bántalmaknál.

Egyedüli elárúsítás:

Várad Rezső kereskedésében
0— Szécsény. —0

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdaja, könyv- és papirkereskedese.

M. kir. dohány- és szivararuda.

RAKÓCZI-ÚT 565. SZÁM.

SZÉCSÉNY.

RAKÓCZI-ÚT 565. SZÁM.

Készít minden a könyvnyomdászati szakmába vágó munkákat modern- és szakszerű kivitelben, jutányos árak mellett.

Mindennemű iskolaszerekből, irodai- és ügyvédi felszerelésekből

a legolcsóbb bevásárlási forrás!